

Wankelt Europa?

Written by Koenraad Elst
Saturday, 19 January 2013 22:23 -

Op de EU-feestdag, 9 mei, stelden Wim Van Rooy, Remi Hauman en Sam Van Rooy in een commissiezaal van het Europees Parlement het door hen geredigeerde boek voor: *Europa Wankelt. De ontvoering van Europa door de EU*. Frits Bolkestein luisterde er vanuit het publiek een gezelschap op dat hoofdzakelijk uit VB'ers, LDD'ers en Nederlandse PVV'ers bestond.

Over de auteurs nog het volgende. De meesten zijn in hun vakgebied zeer bekend: historici John Laughland, Christophe Buffin de Chosal, Bat Ye'or en Robert Conquest, dissidenten Pavel Stroilov en Vladimir Bukovsky, schrijvers Benno Barnard en Luc Devoldere, juristen Matthias Storme en Thierry Baudet, enzovoort. Onder de redacteurs is Remi Hautman een verdienstelijk islamoloog en Arabisch vertaler, wat ondermeer te zien is aan de zurige reacties van multiculturalisten. Wim Van Rooy, gevorderd vrijmetselaar, was ondermeer radiomaker, kabinetslid van Luc Vandenbossche en schooldirecteur. Zijn zoon, oud-wielrenner en oud-romancier Sam Van Rooy, is ingenieur maar geraakt door zijn politieke kleur in dat knelpuntberoep niet aan de bak. Hij raakte bekend door zijn redactie (met zijn vader) van het lijvige boek *De Islam. Essays over een politieke religie*. Dit belangrijke boek, en zijn belangrijke rol daarin, trok meteen de aandacht van de Nederlandse partijleider Geert Wilders, en hij ging aan de slag op diens studiedienst. Helaas plaatste hij, met zijn temperamentvol jong bloed, een filmpje van boerqa-dragende vrouwen op het internet, met daarbij zijn benoeming van die vrouwen tot "tuig". Dat was voor Wilders niet de boodschap die zijn partij wilde uitsturen, en hij werd geschorst en uiteindelijk ontslagen. Van armoede zocht en vond hij dan onderdak bij het VB, waar hij op flamboyante wijze een gezicht geeft aan de anti-islamcampagne van die partij.

Het voorwoord is door een UKIP-lid van het EP, Nigel Farage, de man die beroemd werd toen hij aan natte dweil Herman Van Rompuy vroeg: "Who are you?" Inderdaad, terwijl de EU aan de Arabische landen en China de les leest over de democratie, kiest ze als eerste president in een achterkamertje een grijze muis die niemand kent, zeker de Europese kiezer niet. Farage wees er in zijn welkomstrede op dat de euroskeptici niet anti-Europees zijn maar wel kritische vragen hebben bij de EU-instellingen, wat allerminst hetzelfde is.

Europa is niet de EU

Inderdaad, Europa is niet de EU. Je kan gerust pro-Europees zijn en toch je twijfels hebben bij de huidige constructie. Het Avondland bestond al lang vóór deze confederatie en zal nog lang nadien bestaan. Zoals de Griekse beschaving al lang bestaan heeft en nog een kans heeft om voort te bestaan, *pace* Karel De Gucht, als Griekenland de eurozone zou verlaten.

Dat brengt ons bij het financiële luik, naar de actualiteit gekatapulteerd door de eurocrisis. Het is interessant om zien hoe het Brussels bestel het Griekse lidmaatschap blijft verdedigen terwijl de Grieken zelf voor een beleid kiezen dat de wederinvoering van de drachme (annex de mogelijkheid om soeverein hun munt te devalueren) vereist. Steeds meer autoriteiten menen dat het voor de Grieken het beste zou zijn als ze hun eigen financieel beleid kunnen bepalen, los van de eurozone. Zeker de deelnemers aan dit boekproject hebben hun twijfels bij een gemeenschappelijke munt die niet door een gemeenschappelijk economisch en budgettair beleid gedragen wordt. Even het geheugen oprispen: toen Helmut Kohl beide Duitslanden wist te herenigen, eiste de Franse president Mitterrand van hem dat hij de sterke D-mark zou laten opgaan in een gemeenschappelijke munt, zodat Frankrijk controle kan uitoefenen over het Duitse monetaire beleid. In dat politieke revanchisme ligt de oorsprong van de euro. Duitsland, daarin gevolgd door enkele noordelijke lidstaten, speelde het spel eerlijk en paste zijn economisch beleid drastisch aan; de zuidelijke landen deden dat niet, en de gevolgen zijn tien jaar later heel duidelijk.

Daarnaast is er de politiek-juridische rol van de EU in de ondermijning van de volkswil. Europese rechtbanken gaan altijd verder in het usurperen van bevoegdheden die de nationale wetgevers en rechtbanken toekomt. Als voorvechters van multiculturalisme en open grenzen bepalen zij steeds meer het migratiebeleid. In de Brusselse rand ondervinden wij regelmatig hun anti-nationalistisch en anti-Vlaams beleid.

Dit boek is een pleidooi voor democratie. Het stelt zich teweer tegen de moloch van de dictatoriale EU-instellingen, tegen het Europa van wildemannen als Guy Verhofstadt en Daniël Cohn-Bendit die de eenmaking willen opleggen. Sommigen in de EU-top beginnen het gebrek aan democratie te beseffen, getuige bv. het voorstel van Jean-Claude Trichet, oud-voorzitter van de Europese Centrale Bank, om een soort overheidsdienst voor de eurozone te vestigen, als aanspreekpunt voor het EP een bron van grotere democratische legitimiteit. Maar dat is allemaal te weinig en te laat, er is een grondiger democratisering van de EU nodig wil zij voor de Europeanen echt een vaderland zijn.

Transfers

Thans blijkt hoezeer Paul Beliën gelijk had toen hij in zijn boek *A Throne in Belgium* voorspelde dat België als model zou dienen voor de EU. De euro-crisis is niets anders dan de verbelgisching van de EU, een opgedrongen “solidariteit” van de mieren met de krekels. Zoals men België kan splitsen in Vlaanderen tegen Wallonië, zo spreekt men over een gespletenheid van de EU in een noordelijke neurozone en een zuidelijke Club Méditerranée.

Nu EU-lid Finland openlijk de eurozone in vraag stelt (na andere bevriende instellingen zoals de Zwitserse Nationale Bank), moet Vlaanderen zich dringend bezinnen over de vraag of wij bij de “neuro” willen horen. Met België zal dat alleszins niet kunnen. Hoewel *De Morgen* al zegebulletins de wereld had ingestuurd over welk degelijk economisch werk de regering van Elio di Rupo levert, blijkt nu dat de Belgische economie ernstig krimpt en EU-locomotief Duitsland moet lossen. Opdat Vlaanderen en Wallonië elk het beleid kunnen voeren dat op hun noden afgestemd is, moet de Belgische staat dringend gesplitst worden.

Wim Van Rooy, Sam Van Rooy, Remi Hauman: *Europa wankelt. De ontvoering van Europa door de EU*, Van Halewyck, Leuven 2012, 415 pp., ISBN 978 94 6131 083 5.

Wankelt Europa?

Written by Koenraad Elst

Saturday, 19 January 2013 22:23 -
